

ganste sikkert inden ikke lang Tid blive en Gjenstand for ret alvorlige Betragtninger, og Noget af det, som da vil tilbrage sig, og med Rette, den aller alvorligste Bedømmelse, vil være det ærede Ministeriums Majoritets Optræden ved denne Leilighed. Det er allerede i Realiteten drøftet, hvori denne Udvalgsmajoritets Forslag er betænkeligt, jeg skal derfor ikke gjentage disse Betænkeligheder, jeg skal nøies med at erklære, at jeg vil stemme derimod, og at jeg vil beklage nu og i lang Tid, dersom det virkelig skulde opnaae at blive Lov, thi jeg vilde navnlig beklage det, dersom jeg skulde skulle den ene Stand fra den anden — jeg vilde beklage det for Bondestandens Skyld. Men, naar jeg saaledes for mit Bedkommende slutter mig til det Forslag, som er filltet af de ærede Rigsdagsmænd for Odense Amts 4de District (Damfjer) og for Maribo Amts 5te Distr. (Sidenius) med flere andre Herrer her i Salen, naar jeg saaledes slutter mig til det, da skylder jeg dog maaskee til det, jeg har udtalt tidligere tilligemed flere af mine nærmeste og fjæreste Venner her i Salen, at søie, at dette Forslag ganske væsentlig falder sammen med det, vi havde opstillet og fortrinnsviis havde ønsket. Det mangler væsentlig kun 2 Fortrin, som det af os opstillede efter min Formening havde: det ene, at der til hiint Forslag var knyttet en endelig Thinget selv undergIVEN Revision, og dernæst det, at det forekom os for Staten og Statsborgerne det Usikkert og for Finantskassen utvivlsomt det Hensigtsmæssigste, at foretrække 3 pCts. Obligationer for 4 pCts. Obligationer; medens den høitærede Finantsminister i denne Sag har overrasket os med den Uttring, at han idetmindste i dette Tilfælde syntes at holde paa 4 pCts. Obligationer. Jeg bør bøde mig for denne Autoritet, og jeg skal villig lade Tiden afgjøre, hvad Værd den har havt; men det, for hvilket jeg egentlig har reist mig, og det, hvormed jeg vil slutte de Ord, jeg her har fremsført, det er for at udtale, at, ligesom det endrer mig, saaledes forekommer det mig heller ikke at være vel stemmende med god parlamentarisk Skik, at det høitærede Ministerium, naaget den bestemte Anledning og, som det forekommer mig, Dpfordring dertil, som den ærede Forslagsstiller, som

talte først, rettede derom, ikke endnu har reist sig og udtalt sig bestemt om, hvad det har imod dette Forslag, og hvorfor det ikke kan foretrække dette Forslag for Udvalgets Majoritets. Jeg vil tillade mig at gjentage denne Dpfordring, og jeg vil gjentage den saameget stærkere, som jeg maa tilstaae, at jeg troer, Ministeriets Forhold ved denne Leilighed har efterladt hos mig og grumme Mange et høist alvorligt Indtryk, som vi vistnok ville behøve meget lang Tid og mange fortjenstlige Gjerninger fra Ministerbordet for at forvinde (Ratter).

Finantsministeren: Naaget Ministeriet naturligtviis forbeholder sig selv at bedømme, naar det maatte være tjenligt for en Sag at tage Ordet, og naar man maatte skønne det meest ønskeligt for det høitærede Thing at modtage de Dplysninger, Ministeriet i en Sag kan give, saa skal jeg dog nu, da den sidste ærede Taler ogsaa synes, ligesom Forslagsstilleren, at lægge megen Vægt paa, at Ministeriet snarest muligt udtaler sig, ikke tilbageholde de saa og korte Bemærkninger, som Regjeringen i denne Sag har at gjøre. Naar jeg her udtaler mig paa Ministeriets Vegne, saa behøver jeg vel ikke at gjentage, hvad der ogsaa idag ved flere Leiligheder er udtalt, at det ikke er paa det hele Ministeriums Vegne, da Indenrigsministeren er af en anden Anskuelse om denne Sag end hans øvrige Colleger. Allerede deri, at der om dette Punkt er forskellige Meninger i Ministeriet, og at Ministeriet lader disse forskellige Meninger træde frem, allerede deri troer jeg, at der, naar man betragter Sagen fra det rolige parlamentariske Standpunkt, ligger nogen Dpfordring til at betragte Sagen som mindre vigtig, end mange Medlemmer synes at ville gjøre det. Det, der er det Vigtige i denne Sag, er, at den bliver afgjort, at Forskellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn falder bort. Afgjørelsesmaaden, om det skeer ved en Multiplikator af $18\frac{3}{4}$, af 20, af 25 eller hvilken som helst anden, lægger Ministeriet mindre Vægt paa (Hør!) — det er det Samme, som jeg med nogle saa Ord udtalte under Sagens 2den Behandling. Naar jeg ikke dengang udtryffeligt udtalte mig om det Forslag, som under Sagens 2den Behand-